

Lijepo mišljenje o Allahu (Medina)

Hatib: dr. Abdulmuhsin ibn Muhammed el-Kasim

18. rebiul-ahir 1439. po Hidžri / 5. januar 2018.

Sva hvala i zahvala pripadaju Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Koji druga nema, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, neka je na njega Allahova milost, blagoslov i mir, i na njegove ashabe. Bojte se Allaha, o ljudi, onako kako Ga se treba bojati, i držite se čvrsto užeta islama.

O muslimani, tevhid je Allahovo pravo kod ljudi, s kojim je On poslao Svoje poslanike i objavio Knjige, a njegova suština je u činjenju ibadeta samo Njemu, a ibadet je sveobuhvatan naziv za svaku riječ i djelo, tajno i javno, koje Allah voli i s kojim je zadovoljan.

Srce ima svoj specifični ibadet, koji je vredniji, veći i trajniji od ibadeta tijela. Vjerovanje u srcu, koje se sastoji od spoznaje, i djela, stanja srca, predstavlja osnovu, koja je važna sama po sebi, dok su vanjska djela samo upotpunjenje i posljedica tog vjerovanja, i ono je uslov njihove ispravnosti i primljenosti kod Allaha.

Vjerovanje je duša i srž ubudijjeta – obožavanja Allaha, i kada se vanjska djela odvoje od njega, bivaju kao mrtvo tijelo bez duše. Od ispravnosti zdravlja srca ovisi ispravnost i zdravlje tijela. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "U tijelu ima jedan organ, ako je on zdrav, zdravo je cijelo tijelo, a ako je on bolestan, bolesno je cijelo tijelo, a to je srce." (Muttefekun alejhi)

Ljudi i njihova djela vrednuju se po vrijednosti njihovih srca, a od cijelog ljudskog tijela Uzvišeni Allah gleda samo u srce. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allah ne gleda u vaša tijela, niti u vaše likove, nego gleda u vaša srca i vaša djela.” (Muslim)

Jedno od najpotvrđenijih djela srca jeste lijepo mišljenje o Allahu, koje je strogi farz i jedno od prava i zahtjeva tevhida. Lijepo mišljenje o Allahu definišemo kao svako mišljenje koje dolikuje Božijem savršenstvu i Njegovim imenima i atributima. Lijepo mišljenje o Allahu ogranak je znanja o Njemu i Njegove spoznaje, a temelji se na znanju o veličini Božije milosti, snage, dobročinstva, moći, znanja i ispravnosti Njegovog izbora. Kada čovjek postigne ovu vrstu spoznaje, kao rezultat toga javlja se lijepo mišljenje o njegovom Gospodaru, a može se javiti i kao posljedica promišljanja o nekim Allahovim imenima i svojstvima. U čijem se srcu nađe istinska spoznaja Allahovih imena i svojstava, imat će lijepo mišljenje o Allahu, prikladno imenu i svojstvu koje je spoznao, jer svako Božije svojstvo ima svoju specifičnu vrstu ubudijjeta – obožavanja i lijepog mišljenja. Božije savršenstvo, uzvišenost, ljepota i dobrota prema Njegovim stvorenjima obavezuju ljude na lijepo mišljenje o Njemu, a to je naredba Uzvišenog: “I dobro činite – Allah, zaista, voli one koji dobra djela čine” (El-Bekara, 195). U tumačenju riječi: “I dobro (lijepo) činite”, Sufjan es-Sevri rekao je: “To znači: imajte lijepo mišljenje o Allahu.” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pred smrt je podsjetio na ovu obavezu, zbog njene iznimne važnosti. Džabir, radijallahu anhu, rekao je: “Čuo sam Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tri dana prije smrti da je rekao: ‘Neka niko od vas ne umre a da nema lijepo mišljenje o Allahu.’” (Muslim)

Allah, džellešanuhu, pohvalio je Svoje ponizne robove zbog njihovog lijepog mišljenja o Njemu i olakšao im je činjenje ibadeta, podarivši da im ibadet bude potpora u životu, nagrada i radosna vijest na ovom svijetu prije budućeg svijeta. Uzvišeni kaže: “Pomozite sebi strpljenjem i molitvom, a to je, zaista, teško, osim poslušnima, koji su uvjereni da će pred Gospodara svoga stati i da će se Njemu vratiti.” (El-Bekara, 45, 46)

Allahovi poslanici, alejhimus-selam, postigli su najveći stepen u spoznaji Allaha, džellešanuhu. Oni su sve svoje poslove prepuštali Allahu, iz lijepog mišljenja o svom Gospodaru. Ibrahim, alejhis-selam, kako se navodi u hadisu koji bilježi Buhari, ostavio je Hadžeru i njenog sina Ismaila kod Kabe, u pustoju, nenaseljenoj i bezvodnoj Meki. Kada je Ibrahim pošao i počeo se udaljavati, Hadžera, Ismailova majka, pođe za njim govoreći mu: “Ibrahime, kamo si krenuo, a nas ostavljaš u ovoj kotlini u kojoj nema nikoga, ko bi nam društvo pravio, niti bilo čega?” To mu je ponovila nekoliko puta, ali se Ibrahim nije osvrtao. Zatim ga Hadžera upita: “Je li ti Allah, džellešanuhu, naredio da tako učiniš?” Ibrahim tad odgovori: “Jeste.” Na to Hadžera reče: “Onda nas On neće ostaviti.” Njeno lijepo mišljenje o Allahu bilo je plodonosno: Allah je podario da na mjestu gdje je boravila sa svojim sinom poteče blagoslovljeno vrelo, Meka je postala nastanjeno mjesto, ovjekovječen je spomen na nju, njen sin Ismail postao je vjerovjesnik, a iz njegovog potomstva dolazi posljednji vjerovjesnik, pečat svih vjerovjesnika i prvak poslanika – Muhammed.

Jakub, alejhis-selam, izgubio je dva sina, pa se strpio i prepustio je svoj slučaj Allahu, i rekao je: “Ja tugu svoju i jad svoj pred Allaha iznosim, a od Allaha znam ono što vi ne znate” (Jusuf, 86). Jakubovo srce bilo je ispunjeno lijepim mišljenjem o Allahu i čvrstim vjerovanjem da je On najbolji zaštitnik. Rekao je: “Nadam se da će mi ih Allah sve vratiti; uistinu On sve zna i mudar je” (Jusuf, 83) i isto to naredio je svojim sinovima: “O sinovi moji, idite i raspitajte se za Jusufa i brata njegova, i ne gubite nadu u milost Allahovu; samo nevjernici gube nadu u Allahovu milost” (Jusuf, 87). Israilićani su prolazili kroz velika iskušenja s kojima su se teško nosili, ali i pored svih nevolja, ostalo je lijepo mišljenje o Allahu i nada u spas i izlaz, kao što se vidi iz sljedećih ajeta: “Musa reče narodu svome: ‘Molite Allaha da vam pomogne i budite strpljivi, Zemlja je Allahova, On je daje u naslijeđe kome On hoće od robova Svojih; a lijep ishod će biti za one koji se budu Allaha bojali.’ ‘Zlostavljani smo’, rekoše oni, ‘prije nego što si nam došao, a i nakon što si nam došao!’ A Musa reče: ‘Gospodar vaš će neprijatelja vašeg uništiti, a vas nasljednicima na Zemlji učiniti, da bi vidio kako ćete postupati’” (El-A’raf, 128–129). Iskušenje je dostiglo vrhunac kada je Musa,

alejhis-selam, sa svojim sljedbenicima došao do mora: ispred njih je bilo more, a iza njih faraon i njegova vojska. Musaovi drugovi tada su povikali: “Samo što nas nisu stigli!” (Eš-Šuara, 61). Odgovor vjerovjesnika, “kelimullaha”, onoga s kojim je Allah razgovarao, a koji ukazuje na veličinu njegovog pouzdanja u Allaha i lijepo mišljenje o Svemogućem Gospodaru, bio je: “Neće!”, reče on, “Gospodar moj je sa mnom, On će mi put pokazati” (Eš-Šuara, 62). I zaista, Allah, džellešanuhu, objavio je Musau, alejhis-selam, ono što je u tom trenutku malo ko mogao vjerovati: “I Mi objavismo Musau: ‘Udari štapom svojim po moru!’ – i ono se rastavi i svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo; i Mi onda tamo one druge približismo – a Musaa i sve one koji bijahu s njim spasismo i one druge potopismo.” (Eš-Šuara, 63–66)

Najveći stepen ubudijeta – obožavanja Allaha i lijepog mišljenja o Allahu postigao je naš vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem. Njegov narod ga je uznemiravao, a on je ostao čvrsto ubijeden u Allahovo obećanje da će pomoći Svoju vjeru. Melek brda rekao mu je: “Ako želiš srušit ću na njih ova dva brda”, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na to je kazao: “Nadam se da će Allah Uzvišeni iz kičme ovih ljudi izvesti potomke, koji će obožavati Allaha i nikoga Mu kao druga neće pripisivati.” Lijepo mišljenje o njegovom Gospodaru nije ga napuštalo ni u najtežim i najkritičnijim trenucima. Kada je napustio Meku, put ga je naveo ka pećini, a kada su mu se približili neprijatelji toliko da je mogao čuti njihove glasove, rekao je svom drugu Ebu Bekru, bodreći ga: “Ne brini se, Allah je s nama!” (Et-Tevba, 40). Ebu Bekr, radijallahu anhu, o tome je rekao: “Rekao sam Poslaniku dok smo bili u pećini: ‘Kada bi samo jedan od njih pogledao u pravcu svojih stopala, ugledao bi nas’, a on je rekao: ‘O Ebu Bekre, šta misliš o dvojici s kojima je Allah?’” (Muttefekun alejhi) Bez obzira na sva iskušenja, neugodnosti, nevolje, ratove koji su bili usmjereni protiv njega, sa svih strana, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, čvrsto je vjerovao da će ova vjera vremenom dospjeti na sve strane svijeta, i govorio je: “Ova vjera dospjet će tamo gdje dospijevaju dan i noć, i Allah neće ostaviti nijednu kuću, od čerpića (gradovi i sela) i kostrijeti (pustinja) a da u nju neće ući islam, s ponosom ponosnog i poniženjem poniženog.” (Ahmed)

Kada je neki beduin podigao sablju na Poslanika dok se odmarao u hladu drveta, Poslanik ga nije kaznio zbog toga. O tome Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazuje: "Probudio sam se i ugledao čovjeka sa sabljom uperenom prema meni. Rekao je: 'Ko će te odbraniti od mene?', a ja sam mu odgovorio: 'Allah', ponovivši to tri puta." (Buhari) U Ahmedovoj verziji stoji: "Ispala mu je sablja iz ruke."

Poslanikovi ashabi odlikovali su se najvećim stepenom ubjeđenja i lijepog mišljenja o Allahu, nakon Vjerovjesnika. Uzvišeni kaže: "One kojima je, kada su im ljudi rekli: 'Neprijatelji se okupljaju zbog vas, trebate ih se pričuvati!' – to učvrstilo vjerovanje, pa su rekli: 'Dovoljan je nama Allah i divan je On Gospodar!'" (Ali Imran, 173). Jednom je Ibn Degane otišao Ebu Bekru, radijallahu anhu, i zatražio od njega da stiša glas u namazu i učenju Kur'ana ili će ga on prestati štiti, pa mu je Ebu Bekr, radijallahu anhu, rekao: "Vraćam ti tvoju zaštitu, a pristajem na Allahovu zaštitu." (Buhari)

Omer, radijallahu anhu, rekao je: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pozvao nas je da udijelimo imetak na Allahovom putu, a ja sam kod sebe imao nešto imetka, pa sam rekao: 'Ako ikada pretekнем Ebu Bekra u dobročinstvu, to će biti danas. Došao sam s pola svoga imetka, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitao me: 'Šta si ostavio svojoj porodici?' Rekao sam: 'Isto ovoliko.' Ebu Bekr je donio sav svoj imetak i dao ga Poslaniku, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitao ga je: 'Šta si ostavio svojoj porodici?', a on je rekao: 'Ostavio sam im Allaha i Njegovog Poslanika.'" (Ebu Davud)

Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, na početku primanja objave, došao uplašen i uznemiren kod Hatidže, prvakinje svih žena, i rekao: "Pobojao sam se za sebe", Hatidža, radijallahu anha, rekla je: "Nipošto! Raduj se, jer, tako mi Allaha, Allah tebe nikada neće ostaviti niti osramotiti! Tako mi Allaha, ti održavaš rodbinsku vezu, govoriš samo istinu, pomažeš slabima, ugošćavaš ljude i pomažeš obespravljenima da ostvare svoja prava." (Muttefekun alejhi)

Put ashaba slijedile su odabrane generacije islamskog ummeta. Sufjan, Allah mu se smilovao, rekao je: “Ne bih volio da svoje polaganje računa na Sudnjem danu za dobra i loša djela prepustim svojim roditeljima, jer moj Gospodar je bolji prema meni od mojih roditelja.” Jedna od dova Seida ibn Džubejra, Allah mu se smilovao, bila je: “Gospodaru, podari mi istinski oslonac na Tebe i lijepo mišljenje o Tebi.” I među džinima postoji čestiti vjernici, koji imaju lijepo mišljenje o Allahu, i koji su ubijedeni u Allahovu moć i sveobuhvatnost Njegovog znanja, i koji su kazali: “I mi znamo da ne možemo Allahu na Zemlji umaći i da od Njega ne možemo pobjeći” (El-Džinn, 12).

Ima ljudi koji su sigurni u to da kada bi se zakleli na nešto, Allah bi ispunio njihovu zakletvu, ne iz oholosti nego iz lijepog mišljenja o Allahu. Vjernik ima lijepo mišljenje o Allahu u svim situacijama i stanjima, a posebno kada Ga moli i doziva, ubijeden u Njegovu blizinu i da On uslišava dove onoga ko mu se iskreno obrati i ne ostavlja u očaju onoga ko se nada Njegovoj milosti. Jedan od uzroka primanja pokajanja, tevbe, jeste lijepo mišljenje pokajnika o svom Gospodaru. U hadisi-kudsiju, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prenosi riječi svoga Gospodara: “Moj rob je učinio grijeh, pa je shvatio da ima Gospodara koji prašta grijeh i kažnjava zbog njega. Radi šta želiš, Ja sam ti već oprostio.” (Muslim)

U iskušenjima i nevoljama zablistaju lijepa, a razotkriju se loša mišljenja. U Bici na Uhudu vjernici su ostali ustrajni, dok su oni drugi mislili o Allahu ono što nije istina, kao što pagani misle, a u Bici na hendeku ljudi su svašta pomišljali o Allahu. Za jednu skupinu Allah, džellešanuhu, rekao je: “Kad su vam došle i odozgo i odozdo, a duša došla do grkljana, i kad ste o Allahu svašta pomišljali – tada su vjernici bili u iskušenje stavljeni i ne mogu biti gore uznemireni, kad su licemjeri i oni bolesna srca govorili: ‘Allah i Poslanik Njegov samo su nas obmanjivali kad su nam obećavali!’” (El-Ahzab, 10–12) S druge strane, Poslanikovi ashabi bili su ubijedeni da su iskušenja i nevolje od Allaha i da poslije njih dolazi pobjeda i izlaz. Uzvišeni kaže: “A kad su vjernici saveznike ugledali, rekli su: ‘Ovo je ono što su nam Allah i Poslanik Njegov obećali, i Allah i Poslanik Njegov su istinu govorili!’ – i to im je samo učvrstilo vjerovanje i

predanost” (El-Ahzab, 22). Izlaz u teškim situacijama, iskušenjima i brigama nalazi se u lijepom mišljenju o Allahu. Trojica ashaba, koji su izostali iz Pohoda na Tebuk, spašeni su i od njih je otklonjena nedaća samo zahvaljujući njihovom lijepom mišljenju o Allahu. Uzvišeni kaže: “A i onoj trojici koja su bila izostala, i to tek onda kad im je zemlja, koliko god da je bila prostrana, postala tijesna, i kad im se bilo stisnulo u dušama njihovim i kada su uvidjeli da nema utočišta od Allaha nego samo u Njega. On je poslije i njima oprostio da bi se i ubuduće kajali, jer Allah, uistinu, prima pokajanje i milostiv je” (Et-Tevba, 118).

Allah, džellešanuhu, je silan i moćan, i niko ne može spriječiti pomoć koju On ukaže Svojim iskrenim robovima, a sastavni dio ubjeđenja, jekina, jeste vjerovanje u Njegovu pomoć. Uzvišeni kaže: “Ako vas Allah pomogne, niko vas neće moći pobijediti, a ako vas ostavi bez podrške, ko je taj ko vam, osim Njega, može pomoći?” (Ali Imran, 160). Allah je Milostivi i Svemilosni, i onaj ko bude vjerovao u Njega, činio dobra djela i nadao se Njegovoj milosti, postići će Njegovu milost. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Kada je Allah završio stvaranje, zapisao je u Svojoj Knjizi, koja je kod Njega, iznad Arša: “Moja milost pretekla je Moju srdžbu.” (Muttefekun alejhi)

Ko se nađe u oskudici i potrebi, pa pomisli o Allahu lijepo, Allah će mu dati olakšanje i izlaz. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Koga zadesi oskudica i on se pojada ljudima, njegova potreba neće biti ispunjena, a koga zadesi oskudica i on se pojada Allahu, neka se nada Božijoj opskrbi, koja će mu doći prije ili kasnije.” Zubejr ibn Avvam, radijallahu anhu, rekao je svom sinu Abdullahu: “Sine moj, ako ne budeš u mogućnosti izmiriti neki od mojih dugova, zatraži pomoć od mog prijatelja.” Kaže Abdullah: “Tako mi Allaha, nisam znao kako da mu odgovorim, pa sam ga upitao: ‘Oče moj, a ko je tvoj prijatelj?’, a on je rekao: ‘Allah.’” Abdullah kaže: “Tako mi Allaha, nikada nisam zapao u nepriliku zbog njegovih dugova a da nisam rekao: ‘O Prijatelju moga oca, izmiri njegov dug’, i On je uvijek uslišao moju molbu.” (Buhari) Allah, džellešanuhu, mnogo prašta i daruje, i ko bude imao lijepo mišljenje o Njegovom bogatstvu, plemenitosti, oprost, On će mu dati ono što bude tražio od

njega. On se svake noći, onako kako to dolikuje Njegovoj uzvišenosti, spušta na ovozemaljsko nebo, u posljednjoj trećini noći, i doziva: “Ima li ko da Mi uputi dovu pa da mu je uslišam? Ima li ko da nešto traži od Mene, pa da mu dam? Ima li ko da zatraži oprost od Mene, pa da mu oprostim?” Njegove ruke su pune, a ono što je u njima ne umanjuje se dijeljenjem, obilno daruje, danju i noću. Allah, džellešahu, raduje se pokajanju Svojih robova, pruža Svoju ruku noću da bi oprostio onima koji su grijeshili danju, i pruža Svoju ruku danju da bi oprostio onima koji su grijeshili noću. Savršenstvo Njegovih svojstava ogleda se i u tome da sa Svojih vrata ne vraća nikoga ko Mu se iskreno obrati.

Lijepo mišljenje o Allahu najpotrebnije je na samrti i u trenucima kada se čovjek priprema za susret sa Allahom. Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: “Neka niko od vas ne umre a da nema lijepo mišljenje o Allahu.” (Muslim) Ovim ibadetom izvršava se Njegova naredba i postiže se ubudijet. Čovjeku kod njegovog Gospodara pripada ono što stvarno misli o Njemu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Ja se prema Svome robu ophodim onako kako on o Meni misli, i ja sam s njim kada Me spomene.” (Muttefekun alejhi)

Rekao je Ibn Mesud, radijallahu anhu: “Čovjek neće imati lijepo mišljenje o Allahu a da mu Allah neće dati ono što on misli o Njemu, zato što je svako dobro u Njegovoj ruci.” Kome bude dato lijepo mišljenje o Gospodaru, Allah, džellešahu, otvorit će mu velika vrata dobra u vjeri. Rekao je Ibn Mesud: “Tako mi Onoga, pored Kojeg drugog boga nema, vjerniku nije dato veće dobro od lijepog mišljenja o Allahu.” Ljudska djela su u skladu sa njihovim mišljenjem o njihovom Gospodaru. Vjernik ima lijepo mišljenje o Allahu, pa su njegova djela lijepa, a nevjernik ima loše mišljenje o Allahu, pa su i njegova djela loša. Ovaj ibadet predstavlja ljepotu islama, upotpunjenje vjerovanja i put koji vodi ka Džennetu. To je srčani ibadet, iz kojeg proizlazi tevekkul – oslonac na Allaha i pouzdanje u Njega. Rekao je Ibn Kajjim: “Koliko je tvoje lijepo mišljenje o Allahu i nada u ono što je kod Njega, toliki je tvoj oslonac na Njega. Zato su neki učenjaci tevekkul protumačili kao lijepo mišljenje o Allahu. Istina je da lijepo mišljenje o Allahu vodi ka osloncu na Njega, jer je

nezamislivo da se čovjek oslanja na onoga o kome ima ružno mišljenje i u koga ne polaže nikakve nade.”

Jedan od plodova ovog ibadeta jeste smirenost srca, okretanje Allahu i vraćanje Njemu, i nema nijednog djela, nakon vjerovanja u Allaha, koje tako pozitivno djeluje na ljudsko srce i dušu kao što je to pouzdanje i nada u Njega.

Lijepo mišljenje o Allahu pomaže u izgradnji optimističnog stava. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Nema prenošenja bolesti, nema zloslutnje, a ja volim optimizam.” Rekao je Halimi: “Pesimizam je loše mišljenje o Allahu, a optimizam je lijepo mišljenje o Allahu i ono pomaže čovjeku u postizanju plemenitosti, hrabrosti i čini ga snažnim.” Ebu Abdullah es-Sadži, Allah mu se smilovao, rekao je: “Ko se pouzda u Allaha, dobit će Njegovu snagu, a to je najbolja poputnina i opskrba.” Selemi ibn Dinaru, Allah mu se smilovao, rečeno je: “O Ebu Hazime, šta je tvoj imetak?”, a on je rekao: “Moj imetak je pouzdanje u Allaha i odricanje od onoga što je u ljudskim rukama.” Ko bude imao lijepo mišljenje o Allahu, postići će plemenitost duše i darežljivost, s čvrstim ubjeđenjem u riječi Uzvišenog: ‘Što god vi udijelite, On će to nadoknaditi’ (Saba, 39). Sulejman ed-Darani, Allah mu se smilovao, rekao je: “Ko u pogledu opskrbe bude imao lijepo mišljenje o Allahu, On će popraviti njegovo ponašanje, podariti će mu blagost i darežljivost, udaljiti će od njega šejtanske vesvese, zle misli, voditi će ga ka nadi i čvrstom vjerovanju u Njegovo obećanje i činjenje dobra, iz želje za postizanjem Njegovih blagodati, prema riječima Uzvišenog: ‘Bilo kakvo dobro da urade, bit će za nj nagrađeni’ (Ali Imran, 115).

Allah, džellešanuhu, prema Svojim robovima postupa shodno njihovom mišljenju o Njemu, jer nagrada i kazna su srazmjerne počinjenom djelu. Ko bude mislio dobro, njemu je dobro, a ko bude mislio zlo, propao je. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisi-kudsiju prenosi da je Gospodar rekao: “Ja se prema Svome robu ophodim onako kako on o Meni misli, pa neka misli šta želi. Ako bude mislio dobro, sebi misli, a ako bude mislio zlo, sebi misli.” (Ahmed)

Ako čovjek bude imao lijepo mišljenje o Allahu, On ga nikada neće razočarati. Na Sudnjem danu, onaj koji je imao lijepo mišljenje o svom Gospodaru reći će: “Onaj kome se knjiga njegova u desnu ruku njegovu da – reći će: ‘Evo vam, čitajte knjigu moju, ja sam čvrsto vjerovao da ću račun svoj polagati.’ I on će biti u životu zadovoljnom, u Džennetu predivnom” (El-Hakka, 19–22).

O muslimani, Allah je plemenit, silan i velik, kada nešto želi, samo kaže: “Budi!” i ono bude. On je obećao da će čuvati Svoju Knjigu, pomoći vjeru, i da bogobojažnima pripada lijep kraj. Opskrbljuje koga hoće bez računa, otklanja nevolje od onoga ko Mu se obrati. Što je veće znanje o Allahu, veće je ubjeđenje u njega. Ko bude imao loše mišljenje o Allahu, to je zbog njegovog nepoznavanja savršenstva Božijih imena i svojstava, a to je osobina pagana. Uzvišeni kaže: “...misleći o Allahu ono što nije istina, kao što pagani misle” (Ali Imran, 154). Jedan od plodova vjerovanja u Allahova imena i svojstva jeste lijepo mišljenje o Njemu, oslonac na Njega, i prepuštanje svih stvari Njemu. Uzvišeni kaže: “I šta o Gospodaru svjetova mislite?” (Es-Saffat, 87)

Suština lijepog mišljenja o Allahu ogleda se u lijepim djelima. Djelo je korisno jedino ako se temelji na lijepom mišljenju. Najpokorniji Allahu jesu oni koji imaju lijepo mišljenje o Njemu. Sve što je mišljenje o Allahu ljepše, ljepše je i djelo. Čija su djela loša, loše je i njegove mišljenje o Allahu. Ako lijepo mišljenje navede čovjeka na pokornost Allahu, onda je korisno, a ako se ono smanji u srcu, na tijelu će se pojaviti grijesi.

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

